

Kara Ziemas svētki

Kad cilvēku sirdis kļuva iezogas svinīgs miers, dvēselī aizskar liegļe engļu spārni un ievēd to savā svētlaimēs valstībā, tad ir Ziemas svētki. Tie ir savādi svētki, kas cilvēku laimei neprasa bagātus pilis un laicīgus grezumus, bet atdod miera pilno liksmi ikvienam, kas nes zaļojošo egles zariņu un savā sirdī glabā ticību un mīlestību.

Bet dzīve ir savdabīguma pilna, kas savai gaitai neskaņā dienas. Tādēļ šie Ziemas svētki nebūs tādi kā citi, bet kaut pašā Ziemas svētku naktī nāve pārstaigās baltos kauju laukus. Šoreiz tie nebūs miera, bet gan kara Ziemas svētki.

Tak baltais englis tāpat nāks virs zemes, nesdams gašo mīlestības gaismu varonīgajiem karotājiem, viņu mātēm, sievietēm un bērniem. Ikviens sirds vēl dziļāk iekvēlosies tūšanās, nākdama no kara lauka un dzimtenes nama, lai paceltos gaisos un savienotos kopējā uzticībā.

Kara Ziemas svētkus vācu un viņu sabiedroto tautu varonīgie cīnītāji sagaidīs un pavadīs citu laukos. Viņiem tur jābūt, lai aizstāvētu tautu laimi un mieru, ko postīt posta launās varas kalpi, savās sirdīs būdami nelietīgi un zemi, nesot cilvēku un Dieva priekšā atbildību par visiem upuriem. Mūsu liekulgie naidnieki nezin Ziemas svētku ticības laimi, tādēļ viņu prāti trūki un sirdīs dveš nāves aukstums.

Nav virs zemes miera, nav cilvēkiem laba prāta, bet viņu nāves un cīņu gūnis, kas dedzina iznicības liešmām. Bet mūsu ticība ir tas spēks, kas uzvarēs un atdos zemes tautām mieru.

Šie kara Ziemas svētki latviešu tautai nāk mīļi un gaidīti. Nebūs vairs jāapslāpē sirds liesmas, kas kvēlo tautas ticības garā, kā tas bija pagājušā gadā. Ziemas svētku dienām ir tāds mūžīgs svētums, kas latviņu tautai nekad neies garām neievērots un nemanīts. Kaut mūs slogoja nebrīvības važas, kas nospieda miesu un garu kā smags slogs, tomēr sirdīs dega ticības mūžīgā uguns, lai neizdzistu tautai dzīvībai esot.

Tas šausmu laiks, ko pārcietām, mums šīs smagas brūces, bet šos Ziemas svētkos atkal iedegās gaišāka liesma, kas dziedēs tautas sirdi. Mums, latviešiem, ir viena mūžīga mīlestība — tā ir tēvzemes mīlestība. To lai sargā Visuvarenais, un dod spēkus paturēt šais un citos Ziemas svētkos.

Kara Ziemas svētki aizies, bet par mūsu lāgšanām mums atstās vienprātības un mīlestības garu. Tas šobrīd ir svarīgi, jo sasaitis mūs cīņu un asiņu uguns, kuru liesmām mēs iziesim skaidrām sejām.

Kara Ziemas svētki nebūs tādi prieka svētki, kādi bija miera Ziemas svētki. Daudzas sirdīs smeldz un asiņu par varonīgajiem karaviēriem, kas cīņās atstāja savu visdārgāko — dzīvību. Tos vairs nerēdzēs un nedzirdēs, arī viņu svētku lūgšanai. Bet ikviens, savu dārgāko karotāju, sirdī aizņēgs ar mūžības skatu, Tieši šais miera un mīlestības svētkos, Ziemas svētkos, vērsisim savas mūžības skatus uz kritušiem varoņiem, lai uz brīdi justu tos pie sevis un patēktos brīvības karotājiem.

Ziemas svētku naktīs lai saista mūsu sirdis kopējām mīlestības saistēm. Stāpām jābūt tam garām un ticībai, kas šai brīdī vienos dzīvos un mirušos varoņus, sirmās mātes un tēvus, dēlus un meitas.

Roberts Plūme — latviešu sporta dzīves vadītājs

Iekšējās pārvaldes un personālietu ģenerāldirektorijas ģenerāldirektors ģenerālis Dankers par fiziskās kultūras un sporta pārvaldes priekšnieku bijušā Latvijas brīvvalsts teritorijā, iecēlis Robertu Plūmi. Tuvākā laikā jaunais latviešu sporta dzīves vadītājs izraudzīs savus tuvākos palīgus un sporta nozaru vadītājus.

Roberts Plūme nekavējoties stājies pie sporta jautājumu nokārtošanas. Fiziskās kultūras un sporta pārvalde pārņēms bijušās FK un SK pienākumus. FK un SP priekšnieks Roberts Plūme savā darbā vadīsies no Vācijas sporta vadītāja von Čammera un Ostena izraudzītiem mērķiem. Šo svarīgo darbu Roberts Plūme veiks pēc labākās apziņas — par to nešaubās latviņu sportistu saime, kas zin šī krietnā vīra agrākos nopelnus mūsu sporta druvā.

Roberts Plūme dzimis 1897. gada 16. maijā. Iepazīstoties ar sportu 15 g. vecumā viņš iestājās vienā no vecākām latviešu sporta biedrībām — Marsā. Vēlākos gados viņš daudz darījis šīs biedrības vadīšanā un izveidošanā. Plūme ir arī US dibinātājs. Viņa lielākie sporta vadītāja panākumi saistās tieši ar studentu organizāciju, kurai tas atdevis savu darba prieku un enerģiju. 1936. gadā Robertu Plūmi ievēlēja par Starptautiskās studentu konfederācijas (CJS) prezidentu. Šai savā darbā Plūme ar īsti diplomātisku veiksmi atrisināja toreiz sarežģītu jautājumu. Toreiz Vācijas studentiem bija domstarpības ar CJS. 1936. g. 31. decembrī konfederācijas prezidents Roberts Plūme Berlīnē panāca stāvokļa ilgumu.

Arī kā aktīvam sportistam Robertam Plūmem ir teicami panākumi, kurus tas saņēmis dažādos sporta veidos: boksa, riteņbraukšanā, vieglatlētikā, slēpošanā, basketbolā un t. t. Plūme ir viens no tiem retajiem bokseriem, kas atstājis ringu neuzvarēta ar izcīnīto meistara godu.

Plūme labprāt piekopa arī pelnīgu un ūdenspolo spēli. Slēpošanā mūsu jaunais sporta vadītājs zināmu pieredzi guva jau 1915. un 1916. g. Somijā. Tur somu atlēts Juho Halme līdzēja Plūmem iepazīties ar somu slēpotāju mākslu. Viņš bija arī vairākkārtējs Latvijas meistars slēpošanā un 1924. gadā Šamonikos startēja ziemas olimpiādē. Viens no Plūmes visvairāk iemīļotiem sporta veidiem bija riteņbraukšana. Tieši šai sporta nozarē Roberts Plūme guva vislabākos panākumus, daudzus gadus piedalīdamies sacīkstēs. 1924. g. Parīzē un 1928. g. Amsterdamā viņš startēja arī latviešu olimpiskā riteņbraucēja vienībā.

Tāds krietns sportists un ievērojama personība ir jaunais latviešu sporta vadītājs Roberts Plūme. Mēs zinām ar kādu enerģiju un sparu viņš ķersies pie jauno pienākumu veikšanas, tādēļ varam droši ticēt, ka boļševīku sagandēto sporta gaida jauna, skaista nākotne.

27. un 28. decembrī notiks

Ziemas svētku balvas izcīņa ātrslidošanā

Sacensības notiks zem ģenerāļa Dankera protektorāta

Lieks plakāts veikala logā blakus kafējnicai «Luna», kur notiek mūsu šīs sezonas pirmo lielo ātrslidošanas sacīkšu bijēju iepriekšpārdošana, aizvakar vēstīja, ka sacīkstes atliktas uz 27. un 28. decembri. To sacensību rīkotāja, jaunā latviešu sporta biedrība Daugavieši darījis tādēļ, ka visu nedēļu atkusnis ledus stāvokli padarījis ļoti sliktu. Nepieciešamības gadījumā sacīkstes varēja noturēt arī paredzētā termiņā — vakar un aizvakar, bet rīkotāji šoreiz vadījās no domas, ka pirmajās plašākās atbrīvoto latviešu ātrslidotāju cīņās būtu vērtīgas arī rezultātu ziņā. Tādēļ sacīkstes risināsies nedēļu vēlāk — 27. un 28. decembrī. Sākuma laiks paliek negrožīts. 27. decembrī sacensības sāksies plkst. 13.45 un 28. decembrī — plkst. 11.

Ziemas svētku balvas izcīņa ātrslidošanā Rīgā radījis lielu interesi. Pieprasījumi pēc biļetēm ir ļoti dzīvi.

Sacīkšu protektorātu uzņēmis iekšējās pārvaldes un personālietu ģenerāldirektorijas ģenerāldirektors ģenerālis Dankers. Viņš sacīkstes atklās.

Ziemas svētku balvas dēļ, ko davājis laukraksta «Tēvijas» redakcijā sacensības 7 mūsu 1. klases ātrslidotāji. Pirmās dienas sacensību pāru kārtība jau izlozēta. 500 m kopā skrīs Eiropas meistars A. Bērziņš ar mūsu izcīlo sprinta speciālistu Alfr. Bīti. Tabaka pretinieks 500 m distancē būs Ābols. Krastiņš skrīs ar Grantiņu, kamēr vienam pašam

Līdz ar sporta vadības izvirzīšanu, atjaunosies arī sporta biedrības Rīgā un provincē. Viena no pirmajām biedrībām, kas jau uzsākusi darbību, ir Daugavieši. Jau tagad tā sevi apvieno vairāk kā 1000 biedru, starp kuriem netrūkst izcilāko latviešu sportistu gandrīz visās nozarēs.

Dibinās jaunas latviešu sporta biedrības

Tagad atjaunojas arī citas sporta biedrības, kas pastāvēja pirms boļševīku gada. Vairums gan pieņems jaunus nosaukumus, bet biedrības darbosies vecie sporta vadītāji, kas savas spējas jau pierādījuši iepriekšējos darba gados.

Atjaunojās arī 1. Rīgas atlētu klubs, savās vecajās telpās — Kaļēju ielā 18/20, dz. 1. Jau tagad 1. RAK treniņi norit pilnā sparā ik pirmdienas no plkst. 19-21. Biedrības vadība uzaicina šai laikā ierasties visus bijušos biedrus. Šodien plkst. 19 notiks biedru reģistrācija un reizē arī pārrunas par 1. RAK turpmāko darbu. Izlems arī šigada Ziemas svētku egļites sarīkošanu.

Arod biedrību Centrālās Savienības «Atpūta un dzīvotprieks» sporta daļa organizē darba vietās strādājošo sporta biedrību Starts, kurai gan nebūs nekāda sakara ar agrāk pazīstamo latviņu biedrību Starts. Paredzams, ka arī Starts apvienos daudzus izcilos sportistus un sporta darbiniekus. Biedrība par savu galveno mērķi nozīmējusi jaunu sportistu sagatavošanu.

Atjaunojas arī viena no vecākām latviešu sporta biedrībām Maras. Šai biedrībai ir savs treks, kas atkal savests kārtībā. Tajā apkārtnē, kur savu darbību organizē Marss, ir daudz sporta alkstošas jaunatnes. Mēs zinām, ka Marss reiz bija ievērojama biedrība dažādos sporta veidos, bet pēdējos gados tā pievērsās galvenokārt tikai riteņbraukšanas sportam. Tagad atkal Marss nodomājis atgūt savu agrāko spožumu.

Tāpat savu darbību vēlas atsākt Rīgas Viļķi, kas agrāk sastādīja vienu no spēcīgākām futbola vienībām austrumu apgabālā.

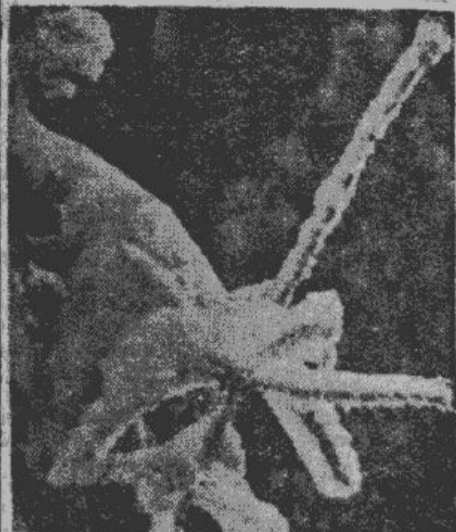
Atjaunot savu darbu vēlas arī bij. Rīgas Futbola Klubs, kas arī savos agrākos darba gados bija ļoti nacionālu nostāju. RFK rindās neuzņēma nevienu žīdu, par ko šīs biedrības vadošiem vīriem nācās cīnīties boļševīku gadā. Apcietināja RFK vīrus ar Rozi un c. vadītājiem un sportistiem.

Tāpat organizējas arī Rīgas Tenisa Klubs, kas ir augstu cēlis latviešu tenisa sportu. Visā Eiropā bija populāri šī kluba rīkoti tenisa turnīri Lielupē, kas pulcēja daudzus izcilus sportistus.

Atjaunot savu darbību nodomājušas arī citas biedrības: bij. ASK (tagad ar nosaukumu Rīgas Sporta Klubs), bij. LSB, vecākā latviešu sporta biedrība Amatiers, Liepājas Olimpija un c.

Sporta biedrības iesniegus lūgumus piekritīgām iestādēm, lai tās oficiāli apstiprinātu.

Priecīgus

Ziemas svētkus

Alfrēds Bīte

Atmiņu lapinas

Nevar būt šaubu, ka latviešu populārākais un pazīstamākais sportists, kāds vien mums jebkad bijis, ir Jānis Dalīns. Viņa vārdu zin ne tikai katrs zēns, bet pat sirmās lauku māmiņas, kurām sporta lietas ir pavisam neskaidra neziņa, bet Jāni Dalīnu — to viņas gan būs dzirdējušas. Daudzие pasaules rekordus, garā uzvaru virkne Berlīnē, Turīnā, Stokholmā, Los-Anđelosā, Rīgā, Valmierā un citur ir devuši Dalīnam pasaules slavu. Bet arī Dalīns reiz bija neviens nepazīsts un nezināts sportists. 1927. gada 7. augustā bij. ASK laukumā risinājās eksternas vieglatlētikas sacīkstes, kuru programā ietilpa arī 5000 m soļošana. Starķēja 4 dalībnieki. Trīs no viņiem neielais skatītāju pulcīnā pazina — rekordistus Kalniņu ar Dūrenu un jelgavnieku Kavatu, bet ceturtais zili-zajajā Valmieras sporta biedrības tērpā bija nepazīstams iesācējs. Viņa 60. numurs, ieskaitoties programā, vēstīja, ka šo jauno soļotāju sauc — Jānis Dalīns. Nebija šaubu, ka viņš pret latviešu izcilāko soļotāju izlasi nespēs pietiekami sekmīgi cīnīties. Soli soli pirmos riņķus visi 4 konkurenti veica vienkopus, tad sāka atkārt Kavals. Pusceļā viņam sekoja arī rekordists Kalniņš. Beigās dēļ uzvaras cīņās tikai abi valmierieši — Dūrens un Dalīns. Pārsteigums bija milzīgs, kad ne rūdītais Dūrens, bet nepazīstamais Dalīns pēdējā kilometrā izrādījās izturīgāks un ātrāks. Vēl lielāks bija visu pārsteigums, kad paziņoja Dalīna laiku — 24 min. 18,4 sek., kas nozīmēja jaunu Latvijas rekordu. Līdz tam 5000 m soļošana 24:21,2 min. rekordā īpašnieks bija Alfrēds Kalniņš. Protams, arī pēc šī pirmā Dalīna panākuma neviens nespēja iedomāties, kāda milzu loma šim Valmieras jauneklim piekritīs turpmākās latviešu sporta gaitās. Dalīns, kā jau pašas dabas bagātīgi apdāvināts atlēts, sāka savas sporta gaitas ne ar zaudējumiem, bet ar uzvaru. Tā atmiņu lapinās zīmē pirmo Dalīna startu, kuram nepārtrauktā 14 gadu, virknē seko uzvara pēc uzvaras, rekords pēc rekorda... Uzņemumā redzams vēsturiskais mirklis, kad Dalīns pirmo reizi soļo 5 km distancē. Čiņa tikko sākusies. Visi konkurenti iet soli soli. Ved jel-

gavnieks Kavals, otrs melnāji tērpā ir vecmeistars Kalniņš, tad Dūrens un beidzamais iet Dalīns. Distanci beidzot, soļotāji bija virknešies pilnīgi otrādi. Pirmais — Kavals sasniedza mērķi kā beidzamais un Dalīns — kā pirmais.

Vieglsvars kādreiz uzvar arī smagsvaru. Smagākā svara pārstāvim tas nemaz nav patīkami, ja pie tam vēl viņa vārds un panākumi ir labi pazīstami. 1920. gadā šādu negaidītu zaudējumu piedzīvoja latviešu izcilais smagā svara cīkstonis Jānis Polis, mūsu tagadējais grieķu-romiešu cīņas treneris. Poli, ar negaidītu tvērienu, uz pleciem meta Rūdolfs Ronis, vēlāk daudz aprīnietais vidējā svara meistars, kas toreiz vēl startēja vieglā svarā. Vairāk šai Rona uzvarai piemita mazliet gadījuma raksturs, tomēr viņš katrā ziņā bija lielisks un teicami sagatavots cīkstonis. Ronis to spīdosi pierādīja gadu vēlāk — pasaules meistarsacīkstēs Helsīnkos. Viegla svarā viņš izcīnīja 2. vietu. Zaudēja Ronis vienīgi pasaules meistaram somam Oskaram Frimanim. Šī Rona 1931. gadā izcīnītā 2. vieta uzskatāma par latviešu sporta pirmo lielo panākumu visas pasaules mērogā. Ronim netrūka ne tikai spēka, bet vēl vairāk viņa sekmes vairoja lieliskā tehnika. Bija prieks skatīties, kā Ronis laužas. Paņēmiens sekoja paņēmienam, neļaujot ne brīdi pretiniekam atgūties. Godinot Rona skaisto tehniku, viņu kādreiz dibināti dēvēja par latviešu cīkstoņu karali.

Kritisks moments

Vakar bija zelta svētdiena, bet tikai ne sporta laudim. Tas tādēļ, ka sporta laukumos valdīja dziļš miers un klusums. Gan daži aizmirsušie laudis devās uz bij. ASK laukumu, lai skatītos vai Ziemas svētku kausu tiks bērzināms, Tabakam, vai Bitam, bet tie nebija uzvērtuši vēstis, ka sacīkstes atlikās. Daudz gan tādu nebija, jo lielākā tieša stāja rindās pēc kurpēm un citām mantām, kuras šoreiz izsniedza bez atļaujām.

Ziemas svētki nāk tik zīgi, ka laudis nespēj visās rindās izstāvēties, lai iepirktos košās svētku mantas.

Tak tādā steigā skrīenot katrs tomēr apstāj pie grezniem loģiem, kas leņpi iesprausti starp divām Rīgas kafijas mājām.

«Tādi kausi nebūs nevienam juvelieram,» nopietnāka izskata cilvēks skaji brīnās.

Viens skatlogs uzposies visiem Alfonso Bērziņa kausiem. Turpat blakus lielāka apmēra bilde rāda pašu čempioni, kas pa ledu skrīedams salāsījis visus šos košos apbrīnošanas objektus.

Blakus logam atvēlēts nākošais kausis, kas, varbūt, pēc svētkiem pāries Bērziņa īpašumā. Bet pašlaik tas vēl ir neaizskāpams, jo to liecina brīdinošs uzraksts, kas pārdroši noprasa — vai Tabaks uzvarēs Bērziņu?

Var jau gadīties, ka jauneklis ar vilinošo uzvārdu palaiž ātrāku soli un, kā teikt, noceļ Bērziņam Ziemas svētku kausu.

Bet rīkotājiem pienācis pavisam kritisks moments, jo sāls aizmucis un lāga nemaz netaisās atgriezies. Viņi tomēr cer, tāpat kā tie skatītāji, kas jau iepriekšpārdošanā iegādājušies iecijas biļetes.

Protams, bez sala tā lieta neiet. Šis asais slidotāju draugs pašreiz tiek gaidīts sevišķi ātri, jo kausa

nosaukums veats sakarībā ar Ziemas svētkiem. Ja nu tomēr sāls grauzosies, tad rīkotājiem vajadzēs Ziemas svētku kausam dot savādāku vārdu, vai pataupīt to citiem svētkiem.

Ja tā pa krietnam neuzsals, tad rīkotājiem nāksies gādāt ledu ar mazliet mākslīgiem un burvīgiem līdzekļiem. Ledus radīšanai savā laikā labu recepti deva kāds Rīgas židu žurnālists. Viņš saviem židu brālīem uzrakstīja, ka siltā laikā ledu ļejoj ar sāls ūdeni. Tā nu bija ļoti apala aviņu pīle, jo rakstītājs nezināja, ka sāls ūdeni ledu kust kā maija sauli.

Sacīkšu rīkotāji — Daugavieši zīlē, kā arī bez sala dabūt ledu sacīkšu vietā. Tas nu gan nav tik viegli atrisināms jautājums, tādēļ «kungam Salam» tiek rakstīts lūgumraksts vismaz 27. un 28. decembrī pagodināt ar savu klātbūtni.

Lai gan Ziemas svētki nāk tādi maigi silti un slapji, par to daudz nebēdā slēpotāji. Svētkos tie dosies uz Gaiziņu, kur sniegs pataupījies pa pilnam. Bet uz Gaiziņkalnu brauks tikai mūsu zīgļākie slēpotāji, kamēr pārējiem būs jācilpo tepat pa Bikernieku priedēm. Tur nu, saprotams, sniega kārtā palikusi plānāka, bet savi svētku priekši tāpat vien būs.

Ir arī tādi sporta laudis, kas atkuani uzņem pavisam vienaldzīgi. Piemēram, ping-pongisti tieši priecājas par siltumigu, jo šiem gar ziemas untumiem maza daļa.

Bet tie ir tikai ziemas sporta ienaidnieki Nr. 2, jo 1. numuru sev skaita futbolisti, vieglatlētī un peldētāji, kas priecājas par katru siltu vēsmu. Viņi jau tagad bez zēlastības padzītu Sniega māti un, ātrēlidotāju ielūgto Sala kungu, lai teiktu savu vārdu. Tak cerēsim, ka pirmajiem par prieku un otrajiem par spīti ieradīsies sāls.

Sportisti — kolekcionāri

Sportistiem parasti vislielākā mīlestība ir sports, bet nereti gadās, ka tam līdzās nostādīdas arī citas intereses. Šoreiz runāsim par sportistiem — kolekcionāriem.

Tādu sportistu vidū ir visai daudz, bet plašākām aprindām nav zināms, ko kufais mūsu sportists klusībā glabā.

Futbola sporta vadītājs un tiesnesis Juris Raikums sakrājis spēļu karšu komplektus. Viņš, daudz ceļojams pa ārzemēm, ieguvis jo raibas un dažādas spēļu kartis. Gan pats Raikums nebūt nav karšu spēlmanis, kā to, varbūt, varētu iedomāties.

Viens no populārākiem kolekcionāšanas veidiem ir pastmarku krāšana. Gandrīz vai katrā kreizē ir nogriezis vēstuju stūrus ar dažādām pastmarkām, jo tām ir sava vērtība. Izrādās, ka viens no plašākām pastmarku kolekcionāri ir gargabalu strējnieks Mārtiņš Līļem. Boļševiku laikā viņam šī priekš dēļ gandrīz iznākušās nepatīkšanas, jo Līļem bija plaša pastmarku apmaiņas korespondence ar ārzemēm. To novērojuši čekisti,

kas arvien aizdomīgi skatījās uz tiem, kas sarakstās ar ārzemēm.

Sporta darbinieks Vilis Būmanis krāj sporta nozīmes.

«Tādu man ir jau gandrīz simts,» saka Būmanis.

Izrādās, ka daudzas nozīmes viņš ieguvis maiņas ceļā. Tas sevišķi iespējams citās zemēs un pilsētās, kur turienes sportisti labprāt vēlas iegūt latviešu sporta nozīmes.

Bijušais vieglatlētikas meistars un sports darbinieks Francis Matūzs ir liels grāmatu draugs. Viņš grāmatas krāj jau no savas bērības. Matūzīm pašreiz ir vairāk kā 3000 dažādu sejumu.

«Starp manām grāmatām ir arī sporta literatūra, bet tā gan nav tik plaša kā es to vēlētos,» saka lielais grāmatu draugs.

Ko tikai laudis nekāri! Jaunās paaudzes vieglatlēts Krastiņš jau 6 gadus rūpīgi vāc filmzvaigzņu foto attēlus. Viņš krāj arī sporta laikrakstu «galvas», kuras dažādi veidoti laikrakstu nosaukumi.

«Man šādu laikrakstu «galvīnu» pašreiz ir gandrīz simts. Lielākā daļa, protams, cita sejmju sporta

presei izdevumu,» viņš saka.

Savāds kolekcionārs ir bokseris Šaulis (VEF), kas arī krāj filmu aktieru uzņēmumus. Viņš visu savu kolekciju salīmējis uz istabas sienām. Saprotams, ka tas izskatās ļoti divaini!

Beigās vēl jāpasaka, ka arī «Sporta Pasaules» izdevējs Seglenieks ir čakls kolekcionārs. Viņš savācis plašu serkociņu kārbīņu kolekciju, kura sastādās no apm. 4000 dažādām kastītēm. Droši vien šāda veida kolekcija Segleniekam būs plašākā visā Rīgā.

Protams, ir vēl palikuši nepiemēnēti daudzi krājēji no mūsu sportistu vidus. Kolekcionēšana ir interesanta un ierosinoša, tā papildina arī zināšanas.

Būtu ieteicams šo darbu pasākt arī citiem sportistiem, gan, varbūt, nekārtot filmu aktierus, bet vācot sporta nozīmes, dažādus attēlus un ziņas par interesējošo sporta veidu. Te gan atkal jāpiezīmē, ka kolekcionāra darbs prasa lielu rūpību un pacietību. Tas ir pasākums, kas nebūt nav veicams vienā dienā, bet ilgā laikā.

Kārlis izcina Divgadīgo balvu

Neskatoties uz to, ka vakar bija Zelta svētdiena, Rīgas hipodromā pulcējās liels skatītāju pulks, kas ar interesi vēroja sprāgstošās cīņas. Tomēr jāzina, ka vakardienas sacensību «nāgls» — Divgadīgo balvas izcīņa bija pavisam vienādu risinājumu un Kārļa uzvara noskaidrojās jau šī pēc starta, kad tas izvirzījis visu pārējo sacensību priekšgalā, un mērķi sasniegta tūlīt priekšā pārcītiem. Šī Divgadīgo balvas izcīņa deva šādu laukumu:

1. Kārlis (N. Bērziņš) dist. 1600 m. — 3:29,1 min. (1 km — 1:39,4); 2. Don Karloss (St. Giebelhauzens) 1600 — 3:43,9 (1:42,4); 3. Arions Jr. (R. Weinsk) 1600 — 3:47,5 (1:44,6).

Toto: vk. 4,40. It. 3,60. Pāris 2,60.

Pārējo sacensību rezultāti: 1. sac. 1. Istra (E. Bērziņš) 2200 — 4:05,4 (1:51,5); 2. Pitomceks (R. Sudrabiņš) 2200 — 4:05,4 (1:51,5); 3. Rjabēlis (S. Tichomirovs) 2200 — 4:07,6 (1:52,5).

Toto: vk. 5,50. It. 3,20. Pāris 13,60.

2. sac. 1. Dzidrais (S. Orlovs) 1800 — 3:16,6 (1:29,2); 2. Astrida (V. Gaidāns) 1800 — 3:17,7 (1:29,8); 3. Anka (L. Pumpurs) 1800 — 3:17,8 (1:29,8).

Toto: vk. 24,60. It. 3,20. Pāris 15,10.

3. sac. 1. Kroneta (E. Mikelsons) 1640 — 3:13,6 (1:55,0); 2. Nipris (N. Dukalskis) 1630 — 3:14,9 (1:50,3); 3. Kerstens (R. Lieļais) 1600 — 3:20,9 (2:05,5).

Toto: vk. 3,40. It. 4,60. Pāris 2,10.

4. sac. 1. Bārcatte (K. Veritiss) 2240 — 4:01,2 (1:47,6); 2. Eičiks (S. Saicāns) 2240 — 4:02,7 (1:48,3); 3. Askets (L. Pumpurs) 2220 — 4:03,6 (1:49,7).

Toto: vk. 1,10. It. 5,30. Pāris 6,70.

5. sac. 1. Sauleņa (N. Dukalskis) 1820 — 3:02,0 (1:40,0); 2. Vedekļa (S. Orlovs) 1820 — 3:03,0 (1:40,5); 3. Tana (V. Jukēviča) 1820 — 3:07,0 (1:42,7).

Toto: vk. 3, —, It. 2,60. Pāris 2,30.

6. sac. 1. Viza (J. Grazdīns) 1840 — 3:05,2 (1:40,6); 2. Tija (P. Peris) 1860 — 3:07,5 (1:40,9); 3. Samplons (E. Mikelsons) 1840 — 3:09,4 (1:42,9).

Toto: vk. 3,90. It. 4,30. Pāris 6,50.

7. sac. 1. Slava (S. Saicāns) 1790 — 3:27,4 (1:31,7); 2. Harāds (A. Purijs) 1840 — 3:27,8 (1:32,6).

Toto: vk. 1,60. It. 4,30. Pāris 6,20.

8. sac. 1. Poplār Hill (J. Grazdīns) 2260 — 3:27,4 (1:31,7); Pārējie sacensību visi izlēca un tā izmeksa par uzvaru bija tikai vienkārši kausi — RM 3,90.

10. sac. 1. Dzidra (J. Morkis) 2400 — 4:02,8 (1:41,1); 2. Peritē (L. Pumpurs) 2280 — 4:04,7 (1:42,9); 3. Vilāns (K. Veritiss) 2420 — 4:08,2 (1:42,5).

Toto: vk. 1,50. It. 2,90. Pāris 4,50.

11. sac. 1. Sirostis (S. Orlovs) 1860 — 3:00,6 (1:37,0); 2. Rasmus (P. Puris) 1820 — 3:02,6 (1:40,3); 3. Karters (E. Mastobojevs) 1860 — 3:02,7 (1:36,2).

Toto: vk. 2,30. It. 3,70. Pāris 4,50.

12. sac. 1. — 2. Ernestis (R. Sudrabiņš) 1880 — 3:03,6 (1:42,6); Mira (R. Lieļais) 1820 — 3:03,6 (1:40,8); 3. Mentors (N. Dukalskis) 1860 — 3:04,3 (1:42,3).

Toto: vk. 1,90. 4,90. It. 2,30. 2,30. Pāris 6,10.

13. sac. 1. Fatalists (L. Pumpurs) 1860 — 3:04,3 (1:40,4); 2. Sanjots (J. Petrovs)

1890 — 3:05,9 (1:41,5); 3. San Graiss (F. Mastobojevs) 1890 — 3:11,3 (1:46,2).

Toto: vk. 1,40. It. 2,20. Pāris 2,20.

14. sac. 1. Anžats (V. Bērziņš) 1760 — 2:54,5 (1:38,3); 2. Kvarnosports (J. Petrova) 1780 — 2:58,3 (1:40,4); 3. Skreļis (E. Mikelsons) 1780 — 2:59,1 (1:40,6).

Toto: vk. 1,60. It. 5, —, Pāris 9,40.

V. INDULENS — RIGAS MEISTARS SACHA ATRSPELE

ACS «Atpūta un Dzīvotpriekš» sarīkotajā vakar notika Rīgas meistarsacīkstes šaha atrspele, kuras piedalījās 64 šahista. Finālā sīvu cīņā dēļ 1. vietas izcīnīja meistars Bergs ar Indulēnu, atrspeles speciālistu Engalīsevu un Rīgas meistaru Dreibeigu. Tikai pēdējās spēļu kārtās noskaidrojās uzvarētājs. Rīgas meistara titulu ar 11,5 punktiem, (no iespējamam 15) ieguva V. Indulēns. 2. vieta kopīgi ar vienādu punktu skaitu — 11 ierindojās Bergs un Engalīševs. 4. Dreibeigs 10,5 p., 5. Solmanis un Zemgalis ik 9,5 p. Blakus turnīrā uzvarēja Nāgelis ar 11,5 punktiem.

1. GIMNAZIJAS BASKETBOLISTU UZVARA.

Basketbola sacensībā starp 1. un 6. gimnaziju vienību uzvarēja 1. gimnazija ar 37-16 (17-8). Uzvarētāju vienība rādīta ir veiksmīgu spēli, raiti risinot kombinācijas. Uzvarētājiem punktu guva: Peterovs — 20, Raudņis 6, Kore un Resnāls — 4, Geide — 2 un Grosbergs — 1. Zaudētājiem veiksmīgākais grozu guvējs bija Penefūks — 7. Pēc tam sacensības abu gimnaziju otrās vienības. Arī šai sacensībā pārkāpi bija 1. gimnazijas zēni, kas uzvarēja ar 39-10 (15-3) rezultātu. 1. gimnazijas vienībai lielāko punktu skaitu (17) guva Dančevičs.

SKRISTINS — SLEPOŠANAS SACIKŠU UZVARETĀJS VALMIERĀ.

Rosīgā Valmieras Sporta Biedrības arīkotajā vakar Valmieras apkārtnē risinājās slēpošanas sacīkstes 16 km distancē. Mūsu hīlases slēpotājam Skrīstīnam bīstams pretinieks izrādījās jamaais valmierietis Upe. Tikai slēpotma beigu daļā Skrīstīns spēja nodrošināt uzvaru. Skrīstīns 13 km veica 1 st. 45 min. 46,4 sek. Upe sasniegta mērķi 1:48:22,7 st. 1. vietā ar 1:58:49,2 st. ierindojās trikdāvis Rosenbergs.

SPORTS MEZOINES LAUKSAIMNIECIBAS VIDUSKOLA.

Mezoines skolnieki arī bijuši rosīgi sporta laukumā. Arī tagad viņi jau uzskaitē lemlīdijas sporta nodarbības. Neskatoties uz to, ka skolai nav basketbolam un voleibolam piemērotu telpu, skolēni tomēr paspējāsi noturēt basketbola turnīru, kura uzvarēja 5. klase, atstājot aiz sevis 4. un 2. klasi. Patlaban notiek šaha un novus turnīri. Bez tam skolēni ļoti citīgi (3 reizes nedēļā) notur treniņus meža skrīeniēs. Treniņi notiek skolas sporta dzīves vadītāja Jāņa Laša vadībā.

Latvju sportistu gaitas frontē

Nupat Rīgā no austrumu frontes atgriezies latviešu izcilais basketbolists Voldemārs Šmits. Kopā ar viņu uz fronti devušies arī vairāki citi izcili latvju sportisti. Ielu cīņās Voldemārs Šmits ievainots kājā, bet ievainojums nebūt nav tik bīstams, lai varētu bažīties, ka viņš kautko zaudēs no savām sportiskām spējām.

Veselojoties Minskā Šmits kādā zālē ierīkojis basketbola laukumu. Viņš šai spēlē apmācījis arī savus cīņu biedrus — vācu kaarvirus, kas ar lielu interesi nodevušies jaunajai spēlei.

Uzturēdamies Minskā, Voldemārs Šmits ievadījis izziņu par latviešu izlases vienības futbolistu Ēriku Raisteru. Kā zināms, Raisteram nācās atstāt Rīgu un doties uz Minsku, kur to piespieda spēlēt futbolu boļševiku vienībā. Viņš parādīja izcilas sekmes un guva atzinību kā labs futbola prātējs, bet kā neuzticams vīrs tika arī uzraudzīts. Iši pēc kara sākuma Raisters izsūtīts uz Maskavu un tuvāku ziņu par viņu trūkst.

VALMIERA UZVAR BASKETBOLA ČESIS 49-24.

Vakar Valmierā risinājās Valmieras — Cēsu pilsētu sacīkste basketbolā. Līdz šim par labākiem Vidzemē skaitījās cēsinieki, bet šoreiz pelnītu 49-24 uzvaru guva labāk trenētie Valmieras basketbolisti. Valmierieši noteikti 29-12 pārākumu panāca jau 1. puslaikā, Valmieras teicamākais grozu guvējs bija Mikelsons, kas lemēta 15 punktus. Cēsu piecnieka labā viens pats Treijs guva 11 punktus.

Aizvakar Valmieras sporta biedrības basketbolisti sacentās ar Cēsu gimnazijas vienību. Sīvā un interesantā cīņā valmierieši izcīnīja 22-21 uzvaru, kaut gan 1. puslaiks noslēdzās ar Cēsu gimnazistu 13-7 pārsvaru.

SLEPOŠANAS SACIKSTES VAKAR NENOTIKA.

Vakar aizvakar paredzētās slēpošanas sacīkstes Smerļa apkārtnē, sakarā ar sliktu sniega stāvokli, nenotika.

SPORTISTU EGLITE.

Jaunā latviešu sporta biedrības Daugavieši sportisti Ziemas svētku izlīti dibinājis 26. decembrī pulkst. 18 biedrības mītnē Carl Schirren ielā 28.

Tā viņš mācas lēkt ar slēpēm...

SPORTA VĀRDNICĀ

9.

<p>93. Gegendreier-Schlangenbogen</p> <p>94. Doppeldreier-Schlangenbogen</p> <p>95. Bogen</p> <p>96. Gegendreier</p> <p>97. Achter</p> <p>98. Schlangenbogen</p> <p style="text-align: center;">KURUBUNGEN</p> <p>99. Sprung</p> <p>100. Pirouette</p> <p>101. Auf einem Fuss</p> <p>102. Auf beiden Füssen</p> <p style="text-align: center;">grafs</p>	<p>93. Prettrijnieka para-grafs</p> <p>94. Dubulttrijnieka para-grafs</p> <p>95. Loks</p> <p>96. Prettrijnieks</p> <p>97. Astoņnieks</p> <p>98. Paragrafs</p> <p style="text-align: center;">BRIVAS IZVELES VINGRI-NAJUMI, FIGURAS</p> <p>99. Lēcīens</p> <p>100. Piruete</p> <p>101. Uz vienas kājas</p> <p>102. Uz abām kājām</p>
--	--

Meistari sportā - varoņi kara laikā

Atmiņu lapinas

VEIKKO TUOMINENS (SOMĻA)

Viens no Somijas sporta vismagākākiem zaudējiem kara laikā ir gargabalnieks Veikko Tuominens. Tikko noceļot savus 25. šūpuļa svētkus, Tuominens krita varoņa nāvē cīņā pret boļševikiem.

Visa pasaule ar milzīgu interesi gaidīja Tuominena un Mäki satapianos. To gaidīja arī pats Tuominens, bet nelaimīgs gadījums sairdināja šīs Tuominena cerības. Viņš treniņā biatoni savainoja kāju. Somijas 1939. gada meistar-sacīkstēs risinājās bez Tuominena līdzdalības. Rudenī gan Tuominens bija pie starta Mäki vēsturiskajā pasaules rekordā skrējienā, kad pirmo reizi 10.000 metros tika uzvarēts 30 minūšu robežā. Taču vēl vienmēr Tuominens spējīgi sajuta kājas ievainojumu, un pēc pirmajiem 3 rīkšiem viņš no skrējiena izstājās. Tā atkal izpalika Mäki — Tuominena divciņa. Toreiz gan neviens nedomāja, ka Tuominens nekad vairs nepagūs izcīnīt lielo cīņu ar Mäki...

1940. gadā, pēc Somijas varoņ-gā zīmes kara pret boļševikiem, Tuominens un arī Mäki atkal bija redzami skrējēji, bet tie vairs ne-

bija seno, brīvo dienu Tuominens un Mäki. Viņus, tāpat kā visu somu tautu, nospieda drūmais nākotnes apvēršanās, pie kura ik brīdī varēja uzdegties jaunais kara asiņu nesējs. Tuominens un Mäki skrēja gan, bet tikai pienākuma, ne vairs prieka un uzvaru dēļ. Protams, šādos apstākļos viņu sasniegumi atradās tālu no patieso spēju augstumiem.

Kad šovasar somi otro reizi devās cīņā pret ienaidnieku, tad Somijas karavīru pirmajās rindās droši soļoja arī Tuominens. Jau kara pirmās dienās Tuominens krita varoņa nāvē, kā viens no tiem daudzajiem, kas uzticīgi nolika savas galvas par tēvu zemi, nepārdzīvojuši savu mūža skaistāko laiku — jaunību.

Divas dārgas piemiņas somu tautai nekad nezaudis: Tuominena karavīra un Tuominena sportista. Par vienu mūžam paudis viņa varoņa nāvē ienaidnieka ugunis, par otru — viņa izcilie sasniegumi sporta laukumos. Bez teicamā 10.000 m veikuma arī pārējie Tuominena sasniegumi bija augstvērtīgi: 5000 m — 14:22,4 min., 3000 m — 8:18,2 min. un 1500 m — 4:01,4 min. Tikai 3 vīri kādreiz veikusi 10.000 m ātrāk kā Tuominens. Tie visi somi — Mäki ar vēl vienmēr nepārspēto pasaules rekordā — 29:52,6 min., Salminen 30:05,5 min. un Nurni 30:06,2 min. Aiz šī slavenā trijnieka cieši seko Tuominens — 30:07,6 min., pie kam neviens no Tuominena pārspējējiem — ne Mäki, ne Salminen, ne Nurni, kad viņi sasniedza šos fenomenālos laikus, nebija tik jauni kā Tuominens, kas tikko 23 gadus vecs, skrēja savas dzīves labāko skrējēju mazajā Kuovalas pilsētiņā.

Vārtsargam un skatītājam viegla šķiet 11 m soda sitienu izpildīšana futbolā, bet ne tā domā sitienu izpildītājs. Divtik grūts šis uzdevums liekas, ja 11 m soda sitiens jāizpilda tik izšķirošā brīdī, kad rezultāts ir 1—1 un pretinieks bargo sodu izpelnījies cīņas pašā pēdējā 90. minūtē. Tā gadījās 1931. gada rudenī Latvijas — Igaunijas valsts sacīkstē. 1. puslaikā ar Kassa raidījumu igauņi guva 1—0 pārsvaru. Cīņas otrā posmā mūsu kreisais malējais uzbrucējs Arkādijs Pavlovs rezultātu izlīdzināja. Pēdējā minūtē latvieši sita stūri, ko izpildīja liepājnieks Blumentāls, kas toreiz skaitījās mūsu «stūru sitienu» meistars. Arī šoreiz bumba precīzi no stūra karodziņa lidoja uz Tipnera sargāto vārtu soda laukumu. Tur radās bīstama situācija, ko igauņu aizsargs Einmans spēja glābt vienīgi atsītot bumbu ar roku. Par šo pārkāpumu tiesnesis latviešu labā piešķīra noteikumos paredzēto 11 m soda sitienu. Kas izpildīs šo atbildīgo pienākumu? Latviešu vienības kapteinis Pavlovs šo uzticību dāvā puskreisam uzbrucējam Arnoldam Štauveram. Viņš brīdī it kā kavējās, tad uzmanīgi nostāda bumbu. Ieskrienās pāris soļus un asi raida bumbu Tipnera vārtos. Sitiens ir izdevies tik ass, ka daudzi spēji izsekot bumbai tikai tad, kad tā ar milzu spēku atsīstusies vārtu tīklā. Latvija uzvarēja 2—1! Gavīles un pārējo spēlētāju skūpstī sveic laimīgo štauveru. Visi ir viņam pateicīgi, bet kas būtu noticis tad, ja štauvera sitiens nesaņemtu mērķi? Tad, protams, viņš nesāpētu nekādu pateicību, bet vienīgi pārmētumus. Jā, bāt Vilhelma Tella lomā arī futbolā nav nemaz viegli!

neviens nepazītais Mortuchs. Un viņš bez cīņas guva uzvaru smagā svarā... Tas nebūtu nekas sevišķs, jo pirms un arī pēc 1927. gada vairākkārt gadījies, ka boksa vai grieķu-romiešu cīņā kādā svaru kategorijā nav vairāk kā viens sacensonis, kas tad gūst 1. vietu bez cīņas. Tā nupat Rīgas meistar-sacīkstēs grieķu-romiešu cīņā smagā svarā vienīgais konkurents bija K. Brigmanis. Par viņu tomēr mēs nebrīnījāmies, jo labi pazīstam Brigmana spējas. Ar Mortuchu tas bija daudz savādāk. Neviens no mūsu bokseriem nebija Mortucha redzējis treniņā. Arī pēc «uzvaras» vispārējos sporta svētkos par Mortuchu neviens neko nav dzirdējis. Viņš atnāca un aizgāja no mūsu boksa sporta kā pilnīgi nezināms un nepazīts vīrs. Gan daži mūsu viegļāko svaru pārstāvi aicināja Mortuchu uz cīņu, vismaz patrenēties, bet Mortuchs vienmēr izvairījās. Tā vēl šodien neviens nezina Mortucha bokseja spējas. Vispieņemamākais atrisinājums šai Mortucha lietā ir, ka viņš par boksu zinājis ļoti maz, bet lieliski izmantojot konkurentu trūkumu, tomēr kļuvis par latviešu smagsvaru 1927. gada čempionu. Lūk, tāds ir stāsts par mūsu boksa noslēpumu — Mortuchu.

Vairāki igauņu vieglatlēti ir izpelnījušies pasaules ievēribu, bet ne reizi nav dzirdēts par kādu igauņu-solotāju. Latviešu solotājiem bija jāmeklē sev pretinieki tālākās zemēs, tuvākos kaimiņos tos nevarēja atrast. Un tomēr pašķīstot sporta vēstures nodzeltējušās lapas puses, tas pastāsta, ka reiz soļojuši arī igauņi. Vēl agrāk par latviešiem mūsu kaimiņu solotāji rādījuši savas spējas pasaulei, piedaloties olimpiskās spēlēs. 1920. gadā olimpiskās spēlēs Antverpenē igauņi reprezentējās arī soļošanā. Šī igauņu brīnuma vārds bija Hermans. Viņš gan neguva nekādas sekmes, zaudējot jau priekšsacīkstēs. Kā sena atmiņa no tiem laikiem, kad soļojuši arī igauņi, palicis Hermana vārds rekordu sarakstā: 3000 m distancē — 14:49,8 minūtes. Šis rekords pastāv jau kopš 1920. gada, pie kam līdz pat šim laikam neviens igauņis nav centies viņu pārspēt.

Jauns Vācijas meisters dalisliedzānā

Vakar Berlīnes sporta pili 50. reizi risinājās Vācijas meistar-sacīkstēs dalisliedzānā vīriešiem. Pagājušā gada meisters Horst Faber nestārtēja. Pārējo nopietnāko uzvaras kandidātu cīņa bija ļoti sīva. Pēc obligatoriskā skolas figūru slidojuma visu konkurentu priekšgalā atradās vīrietis Eds Rada, kam cieši sekoja Erich Zeller (Augsburga). Brīvais izvēles slidojumā labāku sniegtumu uzrādīja Zeller, kas viņam ar nelielu punktu starpību nodrošināja Lielvācijas meistarību. Zeller kopvērtējumā ieguva 371,3 punktus (vietu skaitlis 9). 2. vietā ierindojās Eds Rada (Vīne) 360,9 p. (10); 3. Erich Kuhn (Berlīne) 362,4 p. (15); 4. Helmuth May (Vīne) 357,1 p. (19); 5. Helmuth Unger (Nirberga) 310,1 p. (26). Sliežu junioru meistar-sacīkstēs uzvarēja vīrietis Inge Sole ar 146,8 punktiem (vieta skaitlis 9); 2. Margit Ross (Berlīne) 142,2 p. (19); 3. Irene Bram (Mīchenē) 141 p. (15).

PIRMAS SACĪKSTES LEKŠĀNĀ AR SĻĒPĒN UZVAR JOSEF BRADL

Vakar Vīnē turpinājās pirmās šīs sezonas sacīkstēs lekšanā ar sļēpēni. Karā piedalījās 20 labākie Vīnes sļēpēņi. Uzvaru izcīnīja agrākais pasaules meistars Josef Bradl, kas tāpat kā ganreiz visi sacensību, sākās ar karavīra tēvu. Josef Bradl uzvaru guva ar 231 punktu, abos lēcienos sasniedzot 24 m tālumu. 2. vietā ierindojās Gregor Hubl ar 226,5 punktiem, 3. — Arnold Krollinger — 216 p. Sacensība 2. klases lēcējiem uzvaru izcīnīja Fritz Scheitz ar 217,5 punktiem un 3. un 33 m tālēm lēcējiem.

Karš nedrīkst traucēt sporta dzīvi

Kad pirms vairāk kā 2 gadiem Lielvācijas karavīri sāka uzspiešot kara gājienu, tad Lielvācijas sporta augstākais vadītājs un Teichammer un Osten deva palājam vācu sportistu saimei norādījumu, ka sporta dzīvē nedrīkst rasties traucējumi, ka katram fiziskās kultūras darbiniekam un aktīvam sportistam jāniedo visi spēki, lai Vācijas sporta nesaudzētu savu augsto līmeni, lai sporta laukumos vienmēr valdītu vislielākā rosība un dzīvība.

Tagad, kad vācu karavīri spiesti turpināt cīņas kara laukos jau trešo gadu, konstatējams, ka Lielvācijas sportisti pratīši pārvārtēt visas grūtības, un sportā Lielvācijā joprojām ieņem ne tikai vadošo lomu Eiropā, bet vienu no pirmajām vietām arī pasaules mērogā. Pēdējos gados neviens valsts nav absolvējusi tik daudzus starptautiskās cīņas kā Lielvācija, pie tam arī panākumu ziņā vācu atlēti nostājušies pirmā vietā. Uzvarām bagāta ir Lielvācijas kara laika valsts sacīkšu bilance. Gandrīz visos sporta veidos Lielvācijas pārstāvi ieņem Eiropā vadošo lomu.

Arī turpmākā nākotnē Lielvācijas sarīkojumā risināsies vairākas sacīkstes ar plašu starptautisku nozīmi. Laikā no 21. līdz 26. janvārim Breslavā notiks Eiropas meistar-sacīkstes boksa, kurās jau nodrošināta Itālijas, Kroatijas, Šveices, Zviedrijas, Ungārijas, Somijas, Spānijas, Dānijas un Vācijas labāko bokseru piedalīšanās. Februāra mēnesī Garmiš-Partenkirchenā pulcēsies zemes lodes izcilākie slēpotāji, lai noturētu kārtējo pasaules meistarības izcīni. Vēl padomā ir atjaunot pārtrauktās Eiropas meistar-sacīkstes grieķu-romiešu cīņā. Nevar būt šaubas, ka Lielvācijas kara sākumā sprautais mērķis par sporta dzīves līmeņa paturēšanu miera laika augstāmos ir piedzīvojis spīdošu piepildījumu.

Schalke 04 zaudē

Vācijas futbola meistarības izcīnā vakar turpinājās sacensības atsevišķos apgabalos. Lielāko sensāciju sagādāja Vācijas vairākkārtējā meistarā Schalke 04 cīņa ar Bielefeldes Armīnias vienību, kur Schalke 04 vienpadsmit meistarību piedzīvoja pirmo zaudējumu. Armīnija vienība pēc sīvas cīņas guva 2—1 (1—1) uzvaru. Sākumā ar Eppenhoff raidījumu Schalke 04 panāca 1—0 vadību. Puslaika beigās Armīnija rezultātu izlīdzināja 1—1. Sacīkstes otrā posmā Armīnija futbolisti ar puskreisā uzbrucēja Schwarz's sitienu izcīnīja 2—1 uzvaru. Atzīmējams, ka savā labākā komplektējumā nedarbojās zaudētāja uzbrukums, kurā izstrūka abi Schalke 04 rādītāji spēki Szepan un Kozorr. Schalke 04 vienība arī pēc šī zaudējuma sava apgabala meistarības turnīrā ar 14—2 punktiem ieņem vadošo vietu.

ITALIJAS FUTBOLA MEISTARĪBA VED VENECIJĀ.

Ļoti sīvas cīņas turpina risināties Itālijas futbola meistarības turnīrā. Pēdējā spēļu kārtā smagu 1—5 zaudējumu piedzīvoja meistarvienība AC Bologna pret Romas Lazio vienpadsmitu. Lazio sastāvā lielisku darbību uzrādīja itāļu slavenais centra uzbrucējs Piola, kas viens pats ieguva 3 vārtus. Abu vadošo vienību AS Romas un Triestas cīņa noslēdzās bez rezultāta 0—0. Pašreiz punktu tabulā vadošo vietu ieņem Venēcijas futbolisti, kas, turpinot savu uzvaras gājienu, vakar pieveica FC Milana 2—1. Venēcija līdzšinējās cīņās ieguvis 13 punktus. Ar 12 punktiem seko Triesta un AS Roma. Vadošo grupu ar 11 punktiem noslēdz Liguria vienpadsmita.

UNGĀRIJAS MEISTARS UZVAR KROATIJAS MEISTARU

Vakar Budapeštē 12.000 skatītāju klātbūtnē notika Ungārijas un Kroatijas labāko meistarvienību — Ferencvaros's un Gradjanski's cīņa Ziemeļu svētku turnīrā. 3—1 uzvaru atradēja negāru Ferencvaros's vienpadsmitis. Sākumā gan 1—0 vadību guva Gradjanski spēlētāji ar Wolfu raidījumu, bet daudzas minūtes vēlāk Ferencvaros's rezultātu izlīdzināja. Puslaika beigās kroatu vārtsarga otro reizi pārspēja Gyevai āvienis. 2. puslaikā Ferencvaros's uzvaru pilnīgi nodrošināja Klazdy ieguvis 3—1. Otrā abu meistarvienību sacensība dēļ Ziemeļu svētku balvas notiks 26. decembrī Agramā. Kad arī noskaidrosies balvas ieguvējs.

VINES GALDA TENISISTU UZVARA

Pilsētu sacīkstē galda tenīsi vakar Vīnē uzvarēja Prosbarg ar pārliecinošu 5—0 rezultātu. Vīnes sastāva bija Eckl, Solod, Bednar un Wunsch.

Labākais reģija spēlētājs Amerikā

Vai atcerāties smagā svara bokseru E. Mortachu? Nav viņš nekādas svešas zemes atlēts, bet gan mūsu pašu 1927. gada meisters. Ringā Mortuchs nav redzēts cīnoties, tomēr vēl tagad viņam mājā glabājas zelta medaļa, ko Mortuchs ieguva par uzvaru smagā svarā latviešu 4. vispārējos sporta svētkos 1927. gadā. Toreiz domāja, ka boksa sacensībās smagā svarā nebūs neviens dalībnieks, kad pēdējās dienās savu līdzdalību pieteica

Ungārs Tatos — Eiropas 1941. g. labākais peldētājs

Noslēdzot 1941. gada sezonu, pašreiz publicēti Eiropas šī gada labāko peldētāju saraksti. Par teicamāko eiropiešu peldētāju sevi nepārotami pierādījis Ungārijas meisters Tatos. Viņš, atskaitot vienīgi 100 metrus, visās pārējās distancēs kraula peldējumos sasniedzis Eiropas šī gada labākos laikus. 100 m kraulā visus pārspējis zviedrs Ohlsons ar 52,2 sek. rezultātu. Nākošie labākie ir Kōrosi (Ungārija) 59,4 sek., Hitzinger (Vācija) 59,8 sek. un Tatos (Ungārija) 1:00,0 min. Pārējos kraula peldējumos Eiropas Nr. 1 ir ungārs Tatos. 200 m viņš veicis 2:16,8 min. Arī tālākās vietās ieņem ungāri Grofs un Elemenri ar vienādo 2:17,8 min. laiku. 4. vietā ierindojies Vācijas meisters Plath 2:18,3 min. 400 m kraulā — 1. Tatos (Ungārija) 4:40,4 min.; 2. Björns Borgs (Zviedrija) 4:48,0; 3. Boros (Ungārija) 4:57,1; 4. Grofs (Ungārija) 5:01,4; 5. Plath (Vācija) 5:07,8 m. Arī 1500 m peldējumā dominē ungāri — 1. Tatos 19:35,5 min.; 2. Boros (abi Ungārija) 4:57,1; 3. Plath 20:20,5; 4. Arendt 20:34,2; 5. Lehmann (visi Vācija) 20:41,2. Zviedru peldētājs Rothmans 200 m distancē uz krūtīm šogad sasniedzis nevien Eiropas, bet arī pasaules labāko rezultātu — 2:42,0 min. Seko tūlīn nopietnākie konkurents — vācu meisters Balke ar 2:43,2 min.; tad Gold (arī Vācija) 2:44,0; Sullings (Zviedrija) 2:46,4 un Fabians (Ungārija) 2:48,0. Sacensībā 100 m uz muguras visu priekšgalā atradās portugāļietis Simas 1:09,8 min.; 2. Gerstenberg (Vācija) 1:10,1; 3. Schröder (Vācija) 1:11,5; 4. Kovacs (Ungārija) 1:11,6; 5. Kriesten (Vācija) 1:12,0. Nemot vērā Eiropas šī gada 10 labāko sarakstus un vērtējot 1. vietu — 10 punkti, 2. v. — 9 p., 3. v. — 8 p. un t. t. par Eiropas spēcīgāko peldētāju nāciju vīriešu sa-

censības izvirzās Ungārija ar 131 punktiem. Cieši aiz Ungārijas nāk Vācija — 123 p.; 5. Zviedrija — 54 p.; 4. Holande un Portugāle — 10 p.; 6. Itālija — 2 p. Pārējo valstu pārstāvu vārdi 10 labāko sarakstos nav atrodami. Ungārija vadošo vietu Eiropā izšķir galvenokārt Tatos lielākās sekmes kraula peldējumos. Tatos viens pats Ungārijai ieguvis 37 punktus. Pēc Stokholmas notikūšās Vācijas — Zviedrijas valsts sacīkstēs vācu bokseri vēl startēja vairākas Zviedrijas pilsētās, kur viņu guvusi izcilas sekmes. Geteborgā vācu izlase pārspējusi spēcīgu zviedru sastādīto vienību 12—4, pie kam mūsu svarā zviedri guva uzvaras punktus bez cīņas, jo Vācijas pārstāvis Gotzke sakarā ar rokas savainojumu nav varējis iet ringā. Visās cīņās noteiktas uzvaras vācu bokseri guvusi Malmē un Trelleborgā. Neuzvarēti no Zviedrijas turnejas atgriezušies vācu pusvidsvārs Rāsehe un smagsvārs Kleinholdermann, kas pieveikuši savus pretiniekus visās cīņās. Par Beļģijas 1941. gada labāko sportistu izraudzīts peldētājs Guillini. Viņš vairāk kā 30 reizes dažādās distancēs bijis Beļģijas meisters. Guillini ir vairāku Beļģijas rekordu īpašnieks un ūģus gadus spēlētājs ūdens polo valsts vienībā. Reizē ar pasaules meistar-sacīkstēm slēpošanā, Garmiš-Partenkirchenā no 5.—15. februārim risināsies plašs starptautisks ledus-hokeja turnīrs, kurā piedalīsies 7 valstu vienības — Vācija, Šveice, Itālija, Ungārija, Slovākija, Zviedrija un Kroatija. Valsts sacīkstē tenīsi Zviedrija pārspēja Ungārijas izlasi ar negaidīti augstu 5—0 rezultātu. Arī abās pēdējās vienspēlēs zviedri Šrōders un Rohlson pieveica ungārus Asbothu un Cabori.

FUTBOLISTA A. SIMAŅA PIEREDZEJUMI PADOMJU ZEMĒ.
(3. turpinājums)

Tūlīp sacīkstes tiesnesi aicināja abas vienības ierasties laukumā. Piezīmējams, ka sacikste notika vakarā pie mākslīga apgaismojuma, tā tad mums pavisam neparastā apstākļos. Turklāt sniga, kas laukumu padarīja cietu un slidenu.

Uzskrējām laukumā. Blakus aplausiem mēs dzirdējām arī svilpienus. Tie bija vēlti mums — «buržuju» futbolistiem. Tas mazliet pārsteidza, bet nebija laika par to domāt. Tiesnesis izlozēja laukumus. Mēs ar maskaviešu kapteini apmainījāmies ziedu vēltēm. Ar ziedu pušķi devos uz mūsu vārtiem, lai puķes nodotu vienības pavadītājiem. Blakus vārtiem stāvēja Rīgas futbolistu atbildīgais vadītājs žīds Jūlijs Levitāns. Tik satrauktu kā šai brīdī gan viņu nekad nebija redzējis. Viens papīros viņam atradās mutē, otrs rokā un trešais aiz auss... Tiesneša sākuma signāls jau bija atskanējis, un kad atgriezās no vārtiem pret laukumu, redzēju, ka maskaviešu labais uzbrucējs bija aizkļuvis garām Lidmanim un strauji skrējienā ar bumbu traucās uz mūsu vārtiem. Devos viņam pretim. Lielā ātrumā viņš tuvojās man. Un nu mēs atradāmies viens no otra soļa attālumā. Situ bumbai. Tā aizlidoja projām, bet tai pašā brīdī maskavietis man ar visu spēku trāpīja kreiso kāju zem ceļa. Jutu ārkārtīgas sāpes, šķita, ka lauza kāja, un tad es vairāk neko neatminu. Zaudēju samāņu...

CELĀ UZ SLIMNICU

Kad atguvu samāņu, atrados stadiona gērbtuvē. Kreisā kājā jutu sāsmīgas sāpes. Man kļuva skaidrs, ka esmu lauzis kāju pirmajā sadursmē ar bolševiku, kad no spēles sākuma bija aizritējusi labi ja 30 sekundes. Man stadionā sniedza pirmo palīdzību, cik nu tas bija iespējams. Kreiso kāju, lai tā nekustētos, ievietoja drāšu tīklā. Daudz vēlāk tikai varēju konstatēt, ka šeit vienīgo reizi savā slimības laikā Maskavā saņēma pietiekami apmierinošu palīdzību un apiešanos. Stadionā dzirdēju joprojām skatītāju kliedzienu un svilpienus. Tur maskaviešu skatītāji uzmodināja savus spēlētājus cīņā pret «buržņu» fut-

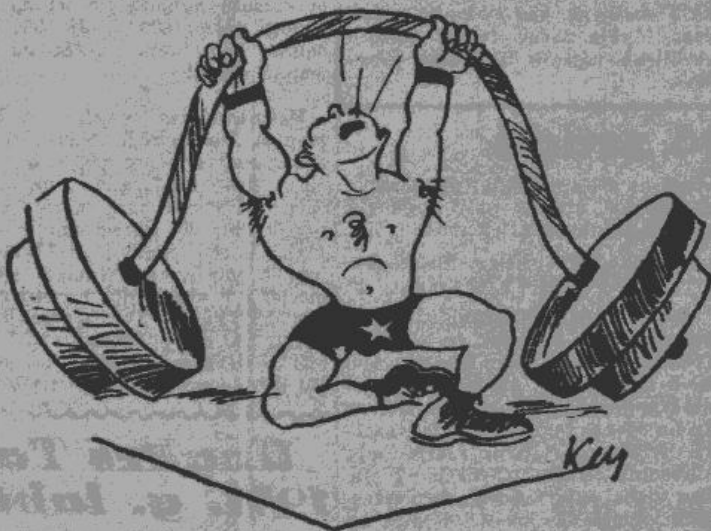
30 dienas Maskavas slimnicā

bolistiem. Kā zināms, padomijas meistarvienība tikai pēc grūtas cīņas, kurā savu svarīgu vārdu teica arī Maskavas tiesnesis, pieveica rīdzinieku vienpadsmitu ar 4-2. Par to, cik svarīga loma piekrita tiesnesim pie sacikstes rezultāta izšķiršanas, var vislabāk raksturot tas, ka pat Maskavas skatītāji apveltīja tiesnesi svilpieniem, kad sacikstes vadītājs bez kāda iemesla neatzina latviešu pilnīgi likumīgi iegūtos vārtus. Protams, bolševiku meistars taču nedrīkstēja zaudēt pret «bada un posta» izglābtās zemes futbolistiem. Rīdzinieki ar savu korekto, zemo kombināciju spēli 2. puslaikā lemtāja aizvini lielāku skatītāju atzinību. Viņi latviešiem beigās vēltīja pat aplausus. Maskavieši redzēja, ka futbolu var spēlēt arī bez asumiem un rupjībām...

Stadiona gērbtuvē, kur gulēju un gaidīju ātrās palīdzības auto, bija apm. pulkstens 5. Joprojām atrados futbolista cērpā, kādēļ man sāka sākt.

(Turpinājums sekos)

Brāķis

«Vai jauns padomijas rekords? Nē, tikai brāķis».

Ed. Keiļa karikatūra.

Stalīna gada upuri

DZINTARS PRIEDNIEKS.

Čekas upuru skaitā ir arī jaunās paaudzes latviešu paukotājs Dzintars Priednieks. Viņš bija vēl tikai 22 gadus vecs, mehānikas fakultātes students, kad tā dzīvība izdzīva aziātisko slepkavu rokās.

Notika tā, ka savās pēdējās varas dienās Rīgā, kad vācu kara spēks jau soļoja savās uzvaras gājienā, pa Kurzemes ceļiem, pie Priednieka iebruka čekisti. Viņu apvainoja par šaunānu uz bēgošiem «neuzvaramās» armijas karotājiem. Nelūdzēja Dzintars Priednieka aizrādījumi, un māmujas lūgšanas, ka ierocis nav lietots. Viņu aizveda... Pēc bolševiku aizbē-

Padomijas svāra cēlājs Solovjovs no Maskavas Rīgā pārveda isti bolševistisku stienī. Izrādījās ka «pasantes labākais» stienis satiecas jau pie viegla metiena.

šanas jauno paukotāju atrada smagi nomocītu un nāvējošu brūci guļam starp pārējiem čekas upuriem.

Tomēr, liekas, ka tas nebija istais cēlonis, kādēļ čekisti ieradās pēc Dzintara Priednieka. Drīz pēc vācu kara pieteikuma padomijai, Priednieks ienāca Dinamo paukotāju telpās, priecīgi issaukdamies:

«Urrā! Kaupa jau iepemta! Blakus telpās šos vārdus dzirdēja arī žīds Levitāns, kas, saprotams, ziņoja čekai.

Priednieks bija viens no labākajiem latviešu jaunajiem paukotājiem ar zobenu. Tikai dažus gadus viņš piedalījās sacīkstēs. Jau savas sporta karjēras sākumā viņš izcīnīja junioru meistarnovakumu. 1940. gadā Priednieks meistarsacīkstēs, tūlīt aiz Blumfelda, ieguva otro vietu.

Ejot uz šīm sacīkstēm viņš saviem vecākiem teica:

«Es negribu vairāk nekā, kā vien uzvarēt lielīgo krievu Popovu».

Te nu jāpiezīmē, ka bolševiku varas laikā lielu lomu spēlēja krievu majora Popova, kas arī bija paukotājs. Viņš terorizēja nevien visu sportistu saimi, bet arī paukošanas sporta vadītājus, kas, protams, nedrīkstēja viņam neklausīt.

Tā arī notika, ka Priednieks pārļēcinot uzvarēja Popovu. Pēc tam asus pārmetumus gan saņēma tiesneši, kas pielaida «neuzvaramās» majora zaudējumu.

Priedniekam paukošanas sportis bija ļoti tuvs, tādēļ viņa tragisko nāvi varam uzņemt, kā ista patriota un laba sportista zaudējumu.

NĀVE ČEKAS PAGRABA
23. jūnijā Liepājā apcietināja arī bij. dzelzceļu aizsargu futbolistu Alfrēdu Holcmani. Pēc «neuzvaramās» armijas padzišanas viņu atrada nonāvētu čekas «zilā brīnuma» pagraba. Holcmani bija nonāvējušas četras lodes krūtīs un viena galvā.

Ieslodzījuma laikā futbolists Holcmanis pārdzīvojis daudz baigu brīžu. Dzīlā naidā pret aziātiskajiem plēšotājiem viņš pagraba sienās ierakstījis vārdus:

«Nāvi žīdiem! Nāvi Stalīnam! Latvija bijusi un būs brīva!»

Holcmana dzīlā tiebja raugoties acis nāvei, bijusi dziļi patriotiska, kas šobrīd piedzīvojusi savu piepildījumu.

Viņš vēl uz čekas pagraba durvīm uzrakstījis:

«Laižiet brīvībā un dodiet čest...»

Čekisti 25. jūnijā apcietināja arī Alfrēda Holcmana brāli Valentīnu, kas ir bij. Olimpijas boksaers. Viņam tomēr 29. jūnijā rītā izdevās izbēgt kopā ar vairākiem citiem latviešiem.

Konjaku, liķieru, vīna un alus pudeles pārēk

Rīgas rauga un liķiera fabrikā
Rīgā, Kalpaka ielā Nr. 27
un
tirgotavā Vaļņu ielā 1.

Zivju, sakņu, dārzāju, gaļas konservu un skārda izstrādājumu fabrika

„DAUGAVA“
agr. „L. W. Goegginger“
Rīgā,
Sporta ielā Nr. 2
Tālruni: 92538, 92104, 92290,
51596, 92833

Kokzāģētava
„P. Lukstins“
Rīgā,
Latgales ielā 188/192
Tālrunis 22802

G. Lazdiņš
Rīgā,
Adolf Hitler ielā Nr. 178.
Tel. 9-0-5-0-9.
uzasina bārdas nažus, žiletas, šķēres un t. t.
Speciāla chirurgisko instrumentu atnāšana un labošana.
Uzasina arī slidas.
Zīdaiņu svarus iznomā

RIGAS PILSĒTAS IESTĀŽU ADRESES:

- Rīgas pilsētas valde, Kēniņu ielā 5, t. centr. 3523, kanceļa 3523-41/98. Pils. tiesu birojs 3523-77.
- Dzīvokļu saimniecības daļa, Alberī'a von Buzhoevena ielā 1, tālr. 29669/22704. Nekustāmu īp. daļa, Kēniņu ielā 5, t. 3523-95/96. Finanšu pārvalde, Kēniņu ielā 5. Kancel. 3523-39/98791. Izglītības pārvalde, Adolf'a Hitler'a ielā 31. Kancel. 98336/98447. Pilsētas kontrole, Kēniņu ielā 5, ist. 102. Kancel. 3523-38. Sociālās nodr. pārvalde, Jāņa ielā 5. Kancel. 33986. Tehniskā pārvalde, Adolf'a Hitler'a ielā 31. Kancel. 93333.
- Tirdzniecības pārvalde, Jaunā ielā 5. Tirdzniecības-rūpniecības daļa, t. 3407/33740. Pārtikas kartiņu birojs, Miesnieku ielā 14, t. 3427/34065. Tīrģu daļa, Centrālītīrģu, t. 21912/21913/32347.
- Veselības pārvalde, Wolter'a v. Plettenberg'a gatvē 75. Kanceļa 21901. Ārstniecības daļa 23621. Skolu higiēnas daļa 30897/26594. Sanitārā daļa 33369/34730. Epidemioloģiskā daļa t. 22408. Lipīgo slimību pieteikšana 21922/96048/91444. Sanitārās traasp., W. Lieba'i ielā 42, t. 96048. I slimnīca, Jork'a ielā 5, kancel. 97526. II slimnīca, Pilsoņu ielā 13, kancel. 44114. III slimnīca, Latgales ielā 124, kancel. 31236. IV slimnīca, Ergļu ielā 3, t. 91669. Bēru slimnīca, Latvijas gatvē 45, kancel. 43301. Sarkankalna slimnīca, Dunies ielā 12, kancel. t. 54142. TBC sanatorija, Tērbatas gatvē 201, kancel. t. 54116. Tuberkulozes slimnīca, Narvas ielā 1, kancel. t. 90851. Liepērces tuberkulozes slimnīca, Dobeļē 102. I poliklīnika (centrā), Jork'a ielā 8, t. 91666. II poliklī. Sietiņu ielā 19, t. 54144. IV poliklī. K. Sarren'a ielā 38, t. 97979. V. poliklī. (apvienotā), K. E. v. Bēra ielā 5, centr. 3578. VI poliklī. Latgales ielā 124, t. 32944. VII poliklī. Tērbatas ceļā 37, t. 59127. Pārdaugavas poliklī. Kaimiņu ielā 2a, t. 43113.
- Veterinārā direkcija, W. v. Plettenberg'a gatvē 75, t. 38078/30091.

Šokolādes un konfekšu fabrika
L. W. Goegginger
Rīgā, Sporta ielā 2

Rīgas cementa fabrika

Podragā

Fabrikas direktors . . . 49353
Ekspedīcija un grāmatved. 40302
Fabrikas inženieri un iepirkšanas nodāja . . . 49278

Tekstilfabrika
„Rīgas Audums“
Rīgā,
Salamandra ielā Nr. 1
Pilsētas kantoris: Rīgā, Kt. Barona ielā 11